

SLUTT OPP!

3

Utgitt av en gruppe marxist-leninister i Skedsmo/Lørenskog

SITUASJONEN I EEC-KAMPEN ER ALVORLIG!

I dag er vi inne i avslutningsfasen for de norske forhandlingene med EEC. Forhandlingsresultatet kan bli offentliggjort alt i begynnelsen av januar. Dette vil sannsynligvis skje med sensasjonsrop og positive faktorer. Ambassadør Sommerfeldt vil nok renne over av velvilje og overraskende særordninger. Mesteparten av pressa vil rope over seg om at vi har fått et enestående godt forhandlingsresultat, uten å nevne at Romatraktatens grunnleggende prinsipper ikke er endret en tøddel. Får denne propagandakampanjen foregå uhindret vil initiativet ligge helt i regjeringas hender.

Dessuten foreligger det paner om å trekke Norge med i en "forlovelsespakt" med EEC. Denne innebærer at Norge skal sitte i EEC-komiteer og delta i intime konsultasjoner. EEC på sin side skal innrette seg på søkerlandene og forme politikken som om de var medlemmer. Resultatet får vi merke når vi kommer til folkeavstemninga. Da risikerer vi å få høre at "nå er vi alt så bundet til EEC at vi ikke kan trekke oss ut" Med andre ord er forlovelsespakten et forsøk på å lure oss inn i EEC, og dette politiske svindleriet forsøker regjeringa å holde skjult for folket.

En av de viktigste kampfoppgavene mot EEC blir derfor å avsløre den svindelen som drives av staten og storkapitalen.

HVEM FØRER EI RIKTIG LINJE I KAMPEN?

Vi kan se litt på det som har skjedd her i distriktet den siste tida. For en stund siden ville Arbeiderkomiteen mot EEC og dyrtid arrangere en demonstrasjon og sendte innbydelser til Folkebevegelsen i Skedsmo, Lørenskog og Fet. Hva skjedde? Ledelsen i Lørenskog sluttet opp, men revisjonisten Kåre K., som er formann i Skedsmo KP og formann i Folkebevegelsen i Skedsmo splittet EEC-motstanden ved å la Folkebevegelsen arrangere et eget tog dagen før Arbeiderkomiteens demonstrasjon! Arbeiderkomiteen avlyste da sitt tog, så det ble enhet i kampen likevel.

Dette er bare ett eksempel på en enkelt revisjonists linje. Men vi ser at det samme går igjen i mange andre sammenhenger. Revisjonistene i SF/NKP har kjørt ut en forferdelig hets mot Arbeiderkomiteen. Vi marxist-leninister mener at selv om Arbeiderkomiteen kjører ut den riktige linja, er enhet i kampen det som teller mest, og derfor støtter vi både Arbeiderkomiteen og Folkebevegelsen. Dessuten har SF/NKP en altfor stor tiltro til statsapparatet og de parlamentariske institusjonene. Vi så innledningsvis hvordan vi ikke kan stole på staten i kampen. Revisjonistene mener at den viktigste oppgaven i anti-EEC-arbeidet er å spre propaganda og ser som hovedmål å få 38 mann på Stortinget til å stemme mot EEC.

Det er ikke med slike midler vi vinner kampen mot EEC. Vi må først spørre: Hva er det som skaper bevegelse i stortingsmennenes rekker? Det som har skjedd de siste årene er klart vist oss svaret: Det er folkets egen kamp. Bare ved å vise at vi mener alvor kan vi regne med å bli tatt hensyn til.

-2-

Gjennom politiske streiker og aksjoner på arbeidsplassene vil vi vise dette. Men vi må også være klar over at kampen kan bli hardere. Norsk og vest-europeisk storkapital er ikke motstandere som gir opp uten videre.
Vi må være klar over at kampen mot EEC kan ende på barrikadene!

HVORDAN KAN VI FÅ BEDRE KÅR??

Kampen mot EEC er en kamp for å hindre forverring av kårerne våre . Slike kamper er nødvendige. Så lenge vi lever under monopolkapitalens herredømme må vi regne med stadig å stå overfor angrep på våre kår. De siste lønnsoppgjørene er gode eksempler; de har ikke på langt nær vært store nok til å spise opp prisstigningen. Går det som LO-ledelsen vil, kommer dette oppgjøret til å bli dårligere enn noen gang. Slike angrep må vi sjølsagt slå tilbake gjennom hard kamp.

Vi marxist-leninister vet at vi ikke kan regne med å få det noe særlig bedre under kapitalismen. Skal vi kunne forbedre våre kår merkbart, må vi sprengre grensene for kapitalismen. Dette kan bare skje gjennom massekamp, ved at folket sjøl tar makta gjennom en sosialistisk revolusjon.

KAMPEN TRENGER EN LEDELSE.

Vi har hatt mange revolusjoner i dette århundret, men mange av dem har mislykkes. Som vi ser, er det sterke motstandere vi har med å gjøre. Om vi vil lære av historien og se på hvilke revolusjoner som har lyktes, og hvilke som har mislykkes, viser det seg at kampen bare er blitt vunnet der man har hatt et marxist-leninistisk arbeiderparti til å lede kampen. Et parti som bygger på marxismen - leninismen - Mao Tsetungs tenkning (summen av arbeiderklassens kamp-erfaringer gjennom 200 år), og som er organisert etter den demokratiske sentralismens prinsipper, er den eneste typen parti som er i stand til å lede folkets kamp fram til seier, og befeste denne seieren gjennom proletariatets demokratiske diktatur.

FRAM FOR ET MARXIST - LENINISTISK ARBEIDERPARTI
BEKJEMP SF/NKP 'S FEILAKTIGE LINJE
SLUTT OPP OM MARXIST - LENINISTENE

FRAM FOR SOSIALISMEN

